

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts.—Subscripció
anual 1'50 ptes.—Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

L'anarquista de Terrassa

Amb motiu del darrer moviment anarquista s'ha parlat molt, altra vegada, d'aquell anarquista de Terrassa, fet famós per En Cambó en un article periodístic. Si no ell, els seus cosins germans d'aquesta vila val·lenca, si no han mort les seves dones i els burgesos per fer-se seves les mullers d'aquests darrers, més netes i més maques, han llançat bombes i explosius i anaven per fer funcionar amb benzina en lloc d'aigua les bombes del servei d'extinció d'incendis terrassenc.

Era en moments de gran passió quan En Cambó publicà el seu article. Molts no perdonaven a la Monarquia els excessos de la Dictadura, i s'esperava anhelosament la República que ens havia de portar la felicitat. I aquella passió privà a molts de veure el fons de veritat, de realitat que hi havia en l'advertiment que En Cambó feia bo i retreient el programa curiós i descabellat d'aquell anarquista desequilibrat.

La República vingué i vingué de la manera que era de desitjar: per l'expressió al seu favor de la voluntat popular.

Figureu-vos, però, que hagués hagut de venir de la manera que molts creien que hauria estat necessari: provocant una revolta popular. Una revolta d'aquesta mena se sap sempre com i quan comença, però mai poden dir els seus iniciadors com i quan s'acabarà. Molt sovint, contra la voluntat dels seus directors, s'apoderen de moviments d'aquesta mena els més extrems, els més agosarats irresponsables, i compteu com hauria estat fàcil que així hagués passat en el que en el nostre país hagués tingut lloc no mancant-hi la gent que ahir a la conca del Llobregat, ara a Terrassa i avui i cada dia a Barcelona dona prova de la seva existència.

Per això, tot estadista veritable, com feu En Cambó, ha d'advertir el gros perill a què s'exposa el país amb una revolució per a portar un canvi de règim, canvi que per si mateix, com el temps ens ho va demostrant palesament per dissort, no representa pas el remei dels mals públics que patim.

Dèiem des d'aquestes planes abans de la República que el més pràctic per a evitar aquests perills és millorar el règim que es té. Per la mateixa raó creiem ara que el deure dels bons patriotes és treballar per la bona marxa i bona orientació de la República. Per treure la República caldria allargar encara més el temps anormal i, com sabem, no és tampoc la Monarquia una garantia de bon govern.

JOSEP SANS I ROSSELL

I ara... com s'arregla?

El decret del Govern pel qual s'ordenava als PP. Jesuïtes que desallotgessin llurs locals, esglésies, escoles, etc., i es nacionalitzaven llurs béns s'ha portat a cap.

Per poder el Govern «fer-se amo» d'un edifici qualsevol ha d'obtenir en el Congrés uns 278 vots, mentre que per a incautar-se dels béns de la Companyia de Jesús sols s'obtingué uns 138.

Quasi la totalitat dels jesuïtes han anat a l'estranger a continuar treballant per la ciència i pels homes. Uns han anat a Itàlia, altres a Bèlgica, els més a Holanda... Per moltes ciutats per on han passat la gent els ha saludat, no com a vençuts, sinó com a vencedors. A la ciutat de Aalbeek, d'Holanda, han estat rebuts amb banderes, música, flors, discursos, etc., és a dir, igual que als grans personatges. Un comerciant els hi regal 40 flassades, i els feligresos oferien ajudar-los econòmicament.

De totes les parts d'Espanya i del món han rebut telegrams, cartes, etc., notificant-los llurs adhesió.

Durant aquests dies s'ha parlat molt de la incautació per part del Govern de llurs centres docents. Però en canvi no s'ha parlat que s'hagin incautat de la llebroseria de Fontilles, on els PP. Jesuïtes, amb una abnegació cristiana, cuidaven a uns 180 llebrosos, sense rebre el més petit subsidi de part del Govern. I no esperem veure els perseguidors de la Companyia de Jesús exposar-se, tenint cura d'aquests malalts, a encomanar-se aquesta horrorosa malaltia com s'han exposat i n'han caigut víctimes molts jesuïtes moguts per un sentiment de caritat cristiana.

Una part dels edificis i escoles incautats pel Govern són propietat de companyies anònimes.

Es diu que fent servir per a escoles tots els edificis desallotjats, molts nois i noies que no tenien escola on anar ara en tindran. I els alumnes que anaven en aquestes escoles, on aniran? No ocuparan ara un lloc en l'espai escolar?

En quant a locals, doncs, no s'ha avançat un pas de puça, i quant a personal s'hi haurà perdut, perquè ja ensenyaven o es podien dedicar a ensenyar a altres nois que encara no reben instrucció els professors que hauran de suplir els jesuïtes.

Com a final, perquè es vegi clar l'atzagaiada feta, reproduïm una nota del ministre d'Instrucció pública, senyor Fernando de los Ríos, llegida a les Corts, concretada solament a Madrid i a Barcelona:

A MADRID

Nois de les escoles públiques	37.000
Nois de les escoles privades, religioses principalment	44.000
Nois sense escola	45.000

A BARCELONA

Nois de les escoles públiques	25.000
Nois que o no reben ensenyament o el reben en escoles privades, religioses la immensa majoria	120.000

Pessetes que es necessiten en pressupost per a crear les 8.000 escoles que es creuen necessàries per a suplir l'ensenyament religiós	160.000.000
Màxim esforç que podia ésser realitzat enguany	25.000.000

JOROCO

Reflexions

La Comissió de les Corts encarregada de dictaminar sobre la nova llei electoral ha fet públic el seu projecte, que és de pura representació proporcional.

Si en discutir-se no s'introdueixen modificacions fonamentals al dictamen, cada partit podrà tenir exactament el nombre de diputats que li correspongui pel nombre de vots que al seu favor hagin estat emesos.

Aquest sistema, que pels seus avantatges va essent cada dia més adoptat pels Estats civilitzats, ha estat, dins Espanya, a Catalunya on i primer ha estat més defensat. Com de costum, també en aquest cas els catalans hem estat els més progressius.

Per aquest motiu fóra una vergonya que l'Esquerra fes que les eleccions de diputats al Parlament català es fessin pel sistema majoritari, més endarrerit que el que s'adopta per a les eleccions legislatives de la República.

L'Ajuntament de Mollet ha honorat el nom de F. Ferrer Guàrdia posant-lo al carrer que fins ara ha portat el de la Pineda fosca.

Quina autoritat moral tindran els nostres governants per a reprimir l'anarquisme si comencen per glorificar els seus apòstols?

Dos homes de la Lliga Regionalista, els senyors Cambó i Ventosa, han ocupat el ministeri d'Hisenda d'Espanya.

En encarregar-se'n el senyor Cambó, quan el darrer govern Maura, la pesseta valia 67 cts. or; en deixar-la en valia 82. Durant la seva gestió, doncs, millorà el 22 per 100.

En encarregar-se'n el senyor Ventosa, l'any passat, la pesseta valia 51 cts. or; en deixar-la, 57. Havia guanyat, doncs, el 12 per 100.

No són aquests fets significatius?

Avui no arriba a valer 40 cts. or.

Espanya, es diu amb raó, està endarrerida. Hi ha poca ciència, molts analfabets i fins de la gent lletrada molta és mal educada.

Això deu voler dir que hi manca més gent dedicada a la ciència i a l'educació i ensenyament de la joventut, i més escoles.

Doncs bé: als governants actuals se'ls acut fer la seva vida impossible dins Espanya, a centenars de milers d'homes dedicats a la ciència i a

l'ensenyament; molts d'ells eminents: els jesuïtes, i es parla de prohibir l'ensenyament a les altres congregacions religioses, que s'hi dediquen i que tenen almenys més de 100.000 alumnes.

A aquest camí sí que avançarem!

Els que creien que amb l'adveniment de la República tot foren flors i violes i que desapareixent del Pressupost la consignació a la casa reial i la dotació del culte i clerecia s'hauria de pagar molt poca contribució, han de tenir un gran desgany.

Segons el projecte del ministre de Finances, senyor Camer, la contribució industrial serà augmentada en un 25 per 100; la de les terres en un 10 per 100, i la de les cases en un 2'50 per 100, augment que a Mollet serà sobre les noves quotes que ja varen ésser avisades.

Molts altres recàrrecs es volen portar a efecte, però que perquè fóra llarg no volem citar-los. Un d'ells el faran saber aviat als fumadors els estanquers.

Es clar que s'han de pagar ara principalment les disbauxes de la Dictadura, però també els estralls que a l'economia nacional ha causat la política dels governants esquerrans i perquè sabem que la República no podria tampoc defugir les tristes realitats no ens feia a molts cap illusió un canvi de règim.

El diputat a Corts per Barcelona de l'Esquerra Republicana Angel Samblancat ja el coneixem a Mollet. No fa gaire va venir a donar-hi una diguem-ne conferència.

Varen ésser tantes les inconveniències que va dir i va parlar amb tan poca gràcia, que els mateixos anticlericals d'una engruna de bon gust en varen sortir fastiguejats.

Ara la Comissió de suplicatori de les Corts, composta de gent anticlerical, n'ha negat un que s'havia sol·licitat contra aquest diputat per la publicació d'un opuscle, però fent constar el següent:

«Con nuestra repulsa por el texto de ese folleto, en el que D. Angel Samblancat ofende sin belleza y denigra sin justificación símbolos y sentimientos que, si no llegaren a merecer respeto, no deben ser abandonados al escarnio de un diputado constituyente.»

Que hi hagi un individu més, desequilibrat i groller, és de lamentar, però no és d'estranyar; però que aquest desequilibrat hagi estat inclòs en una candidatura per a diputats a les Corts Cons-

tituents per un partit com l'Esquerra diu molt poc en pro de la qualitat dels homes d'aquest partit, i que obtingués una gran votació vol dir que la cultura de gran part dels electors barcelonins deixa encara molt a desitjar.

Sorteig per als nostres subscriptors

CATORZE PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de març, dia 20, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de febrer.

PREMIS

Primer: «La dansa a Catalunya», per Aureli Campmany.

Segon: «El tresor del Vell Cavaller», per Eretimarun Chatrian.

Tercer: «La Nacionalitat Catalana», per Enric Prat de la Riba.

Del quart al vuitè: «Les formes de govern», per Artur Perúcho.

Del novè al tretzè: «Rafel Casanova», per J. M. Casasses.

Catorzè: «El moment polític», per Joan Estelrich.

El sorteig del dia 21 donà el resultat següent:

Primer: Núm. 36. Segon i tercer: Núms. 38 i 40. Quart: Núm. 12. Cinquè: Núm. 67. Sisè: Núm. 63. Setè: Núm. 2. Del vuitè al desè: Números 66, 60 i 9.

NOTICIARI

Començant el primer de març, l'Ajuntament ha de fer repartir per a omplir els butlletins pel nou cens electoral.

N'han d'omplir un tots els homes i totes les dones que tinguin de 18 anys per amunt.

Tots els que hi tinguin dret hi han de tenir interès per a poder, el dia de demà, complir el seu deure de contribuir a ben triar els governants de Mollet, de Catalunya i d'Espanya.

L'Associació «Defensa d'Industrials i Comerciants de Mollet», ha acordat dirigir-se al Govern en demanda de que no sigui portat a efecte l'anunciat augment del 25 % sobre la contribució industrial, tenint en compte la crisi que estem atravesant.